

Farní listy

Březen 2017

**Občasník Římskokatolické farnosti
Kralupy nad Vltavou**

Křesťanské Velikonoce

Počátky slavení křesťanských Velikonoc mají spojitost se slavením židovského svátku Pesach, kdy si Židé připomínají vysvobození Izraele z egyptského otroctví. Jedná se o událost, která se nesmazatelně vryla do paměti vyvoleného židovského národa a stala se neodmyslitelnou součástí jeho vyznání víry v Boha, jenž svůj lid vyvedl z egyptského otroctví. Tato slavnost se připomíná každoročním slavením pesachové hostiny. Protože faraon odmítl izraelský lid propustit, byl Egypt stížen deseti egyptskými ranami. Pesachová hostina je slavnost velikonočního beránka. Celé společenství Izraele si připomíná noc, v níž Hospodin v egyptské zemi usmrtil vše prvorozené kromě Izraelitů, jejichž domy byly označeny beránkovou krví. Židovský národ je pak na své cestě z Egypta doprovázen Hospodinem a prochází Rákosovým mořem, protože prorok Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin rozdělil jeho vody. Když mořem prochází faraon se svým vojskem, aby izraelský národ pronásledoval, moře se vrací na své původní místo.

Jde o pravzor všech pozdějších osvobození, mezi nimiž zaujímá zvláštní místo návrat z babylonského zajetí, až po osvobození nejdůležitější: z otroctví hříchu ke svobodě Božích dětí. To se uskutečnilo ve smrti a vzkříšení Ježíše Krista, Božího syna, jak čteme v Novém zákoně, zvláště v evangeliích.

Židokřesťanské obce prvního století v Palestině slavily Pesach tradičním židovským způsobem, brzy ale Velikonoce získávají křesťanský rámeček; apoštol Pavel nám ukazuje na praxi křesťanů, týkající se slavení svátku Pesach. V Novém zákoně nemáme zmínku o

křesťanských Velikonocích, ta pochází až z 2. století. Udává ji historik Eusebius v Církevních dějinách. Velikonoce se slaví na východě od 2. století a na západě od 3. století.

Velikonoce jsou pro nás křesťany nejvýznamnějšími svátky v roce. Na jejich slavení se připravujeme během čtyřicetidenní postní doby, která Velikonocím předchází a kterou tedy prožíváme právě v těchto dnech. Hlavním svátkem velikonoc je neděle po prvním jarním úplňku. Připomínáme si zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Tak, jako byli kdysi díky beránkově krvi zachráněni Židé, jsme Beránkovou krví vykoupeni my. Pojem osvobození ale získává nový, podstatný rozměr – jde o osvobození od hříchu, zla a věčné smrti. Ježíšovou smrtí na kříži na Velký pátek jsme vykoupeni od hříchu a naše viny nám mohou být odpuštěny, pokud Krista přijmeme nejen slovem, ale také svými skutky a celým svým životem. Ježíš, Boží syn, přemohl smrt svým zmrtvýchvstáním po třech dnech, tj. v neděli (Boží hod velikonoční). Věříme, že i my spolu s ním vstaneme k věčnému životu. Velikonoce jsou pro nás odkazem na skutečnost, že cesta ke vzkříšení, tedy k radosti vede přes kříž, přes těžkosti, problémy, posměch, odmítnutí nebo utrpení. Po kříži následuje radost tak, jako se slunce skrývá za mrakem, i když to není možné vždy plně chápat. Velikonoční svátky jsou pro nás také potvrzením, že dobro, jež má člověk možnost konat, nezaniká naší smrtí a smrtí našich potomků, ale má trvalý rozměr a nerozplyne se jednoho dne v nicotě.

Rád bych Vás, drazí farníci, informoval o velikonočních bohoslužbách v kralupském farním kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Václava. Večer na Zelený čtvrtek 13. dubna, kdy začíná velikonoční třídní a připomínáme si Ježíšovu poslední večeři s apoštoly, Jidášovu zradu a Ježíšovu modlitbu v Getsemanské zahradě, bude mše svatá v 17:30. Následující Velký pátek (den umučení Ježíše Krista a den přísného postu) proběhnou obřady ve stejný čas. Tento den se také konají pobožnosti křížové cesty – rozvažování a modlitba spojená s Ježíšovou bolestnou cestou na Kalvárii, kde byl ukřižován. Křížová cesta v kralupském farním kostele proběhne v 8 hodin, v zámeckém parku ve Veltrusích pak v 15 hodin. Bílá sobota, která letos připadá na 15. dubna, je dnem smutku. Věřící navštěvují Boží hrob a v tichosti zde rozjímají. Kostel k této příležitosti bude otevřen od 8 do 12 hodin. Na

Bílou sobotu večer proběhne velikonoční vigilie (bdění), kdy propuká radost ze zmrtvýchvstání Krista a jeho vítězství nad smrtí. Ve farním kostele budeme tuto vigilií slavit ve 20:15 a bude spojena se křtem dospělého člověka. Boží hod velikonoční pak bude v neděli 16. dubna; mši svatou budeme slavit v obvyklý nedělní čas, tedy v 9:30. Jde o nejvýznamnější křesťanský svátek v roce. Poté již následuje velikonoční pondělí spojené s oblíbenou pomlázkou, které je druhým dnem velikonočního oktávu. Ten trvá do druhé neděle velikonoční a intenzivněji si během něj připomínáme ústřední událost Kristova zmrtvýchvstání. Velikonoční doba trvá padesát dní a končí Slavností Seslání Ducha Svatého.

Závěrem Vám všem, milí farníci, přeji pěkné jarní dny a dobře prožité nadcházející velikonoční svátky.

jáhen Lukáš Okurka

Tři večery v postní době...

Jistě to znáte, něco slyšíte už po několikáté, a najednou Vám svitne a řeknete si, tak takhle to je... Mně se to stalo nedávno, když jsem poslouchal záznam přednášek z Charismatické konference roku 2012. Tématem bylo známé podobenství o marnotratném synu. Tolikrát jsem to četl, tolikrát jsem to vysvětloval a najednou, spousta nového. Řekl jsem si, že si to nenechám pro sebe a rád se s těmi myšlenkami s Vámi podělím. V postní době se konají různé duchovní obnovy, a proto jsem se rozhodl, že nechám promluvit zprostředkovaně přes nosič P. Vojtěcha Kodeta (přednáška se jmenuje Marnotratný Otec), Kateřinu Lachmanovou (Vstanu a půjdu k Otcí) a Angela Scarana (Jeden člověk měl dva syny). Vybral jsem k tomu 3 postní neděle, t.j. 26.3., 2.4. a 9.4. od 16:30 na faře. Začneme modlitbou bolestného růžence a pak budeme poslouchat. Při této příležitosti budu připraven posloužit svátostí smíření a snad se mi podaří zejména na 2.4. a 9.4. zajistit i dalšího kněze ke zpovídání. V postní době je to příležitost k zastavení se, k modlitbě a rozjímání nad Božím Slovem. Pokud Vám trochu čas dovolí, přijďte.

P. František Masařík

ŠIMON Z KYRÉNY

Jsem stejný, jako byl Šimon z
Kyrény, ó, Pane!

Co mi zbývá, než nést svůj kříž?

Následoval jsem tě váhavě, s
nechutí.

Hledal jsem záchranu,
s křížem se vláčel jen nerad. Větší
část tíhy jsem ponechal Tobě a
ještě jsem si naříkal,
aby mě litovali.

A pak se mi stal to,
co se kdysi stalo Šimonovi.

V hloubi jsem prožil,
jak dobrý jsi Ty - a zrovna
na křížové cestě, nejmilejší Pane,
jak dobrý!

Tvá trpělivost mě zahanbuje, Tvá
láska mě přesvědčila!

Když Ty, můj pane, tak plný lásky
to nejtěžší neseš – neměl bych tu
svoji třísku kříže ochotněji nést?

Říká se, že Šimon se změnil pod
křížem.

Dej tedy na této cestě s Tebou také
mně,
abych se Ti stal podobným,
nejmilejší Pane!

Co P. František nevěděl ...

I stalo se při farní snídani na začátku postního období, že přišlo slovo na faru v Minicích, na její stáří a na historii. Byl zmíněn Jan Valerián Jirsík a náš historie znalý a zvědavý P. František Masařík se podívil. Jistě i moha dalším farníkům zůstalo utajeno, jaká osobnost zde žila.

První „štací“ novosvěceného kněze Jana Valeriána Jirsíka byl Cítov u Mělníka. Na své místo nastoupil 2. února 1821 a záhy zde získal obecnou přízeň a lásku díky své horlivé, svědomité práci a laskavému jednání s farníky. Po roce odešel do Roudnice s velmi lichotivým vysvědčením od ředitele dolnobeřkovického lobkovického panství. Nazval jej vzorem bezúhonného a pracovitého kněze, pochválil zvláště úspěšnou práci ve škole a vyzdvihl i to, že při stálém zaměstnání připravil tři chlapce na studia.

Čtvrtým místem působení J. V. Jirsíka se stala r. 1832 farnost v Minicích. 29. července 1832 byl nový farář uveden v úřad.

Z pamětní knihy, kterou založil r. 1836, se dovídáme, že“ farní kostel v Minicích a filiální kostel v Holubicích byly tehdy ve velmi špatném stavu. Jirsík si proto stanovil plán stavebních oprav a důsledně je prováděl. R. 1834 postavil zbořenou zeď kolem minického kostela, o dva roky později opravil rotundu v Holubicích. R. 1838 důkladně opravil kostel v Minicích. Ruční práce a dovoz materiálu zdarma obstarali farníci, materiál a řemeslnické práce si vyžádaly 1040 zlatých. Farář však chtěl mít i vnitřní vybavení kostela ve vzorném stavu a proto konal sbírky i mezi osadníky a postupně opravil oltáře a obrazy, koupil nové varhany a hudební nástroje, roucha a další inventář. Ještě větší péči však věnoval živým chrámům Ducha svatého, svým svěřeným duším. Pracoval pilně ve škole, ve zpovědnici i na kazatelně. V adventě, v postě a po Velikonocích konal ve všech osadách v jeho správě křesťanská cvičení. Jako zvláštní pastorační úspěch zaznamenal do pamětní knihy, že roku 1843 ze čtyřiceti osmi křtů byly jen dva křty dětí nemanželských. “

V Minicích Jan Valerián Jirsík působil až do 28. února 1846. Za svého pobytu na minické faře si dovedl nalézt ještě čas k soustavnému studiu, takže mohl r. 1837 složit na bohoslovecké fakultě dvě rigoróza. O své vědomosti se děлил v člancích a literárních pracích se širším okruhem katolické čtenářské obce. Přál si, aby sloužily jeho práce kněžím i

laikům, proto psal svá díla s důrazem na podstatu, ale srozumitelně a názorně.

V roce 1846 se stal kanovníkem metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze.

Jan Valerián Jirsík je také zakladatelem národní pouti na Řípu, národní buditel a čtvrtý biskup česko-budějovický. Založil první českojazyčné gymnázium a s pomocí řeholních sester Notre Dame zřídil i klášterní dívčí školu v Českých Budějovicích. Zde také 23. února 1883 zemřel v nedožitých 85 letech.

Eva Klementová

Pout' do Říma se společenstvím maminek ve dnech 16.- 20.11. 2016

Tolik jsem si přála poznat Řím, modlit se ve Vatikánu. Nešlo to, vždy bylo důležitější zaplatit dětem vzdělání, nové boty, hudební školu, kroužky, sportování, lyžařský výcvik, ozdravné pobyty... Z platu samoživitelky je to náročné. Děti jsou již postavené do života, studuje nejmladší syn, jela jsem.

Doprava byla letecká a ubytování v koleji Nepomuceum.

Kolej je v krásné zahradě v centru Říma. Měli jsme k dispozici dokonale vybavenou společnou prostornou kuchyni s jídelnou.

Program byl velmi bohatý. Po příletu a ubytování jsme došli k Lateránské bazilice a Svatým schodům. Den druhý jsme navštívili kostel sv. Klimenta, kde je hrob sv. Cyrila. Na hrobu sv. Cyrila je v češtině vyryt tento text:

SVATÝ CYRIL UMÍRAJE UČEDNÍKY ŽEHNAL:

TYS MI JE DAL, TOBĚ, BOŽE, JE VRACÍM.

SVOU MOCNOU PRAVICÍ JE VEĎ A POKRYVEM SVÝCH
KŘÍDEL JE POKRYJ.

Další program byl Koloseum a Fórum romanum. S kamarádkou Líbou jsme pak strávily celé odpoledne u římského moře v poklidu šumění vln.

Nastal den třetí – návštěva Vatikánu. Čekala nás usměvavá žena z Radia Vaticano, paní Jana Gruberová, která nás na svůj kouzelný zaměstnanecský průkaz provedla přísnými kontrolami. Ukázala nám, kde bydlí papež František i papež Benedikt, dovedla nás k vatikánskému vlakovému nádraží i k soukromému heliportu ve

Vatikánských zahradách. Tento heliport dal k dispozici papež František i blízké dětské klinice. Prošli jsme Vatikánské zahrady s bohatým výkladem, prohlédli si baziliku sv. Petra, potom i její kopuli. Vyhlídka byla zalitá sluncem. Po zdolání schodů dolů jsme mezi kopulí a výtahem nakoupili suvenýry a vychutnali si neuvěřitelně lahodnou a levnou italskou kávu a také krásný výhled na celý Vatikán.

Bylo již odpoledne, šli jsme k Andělskému hradu a do památného centra k Panteonu, poseděli jsme u Fontány Di Trevi, prohlédli si Piazza Navona, postáli pod Španělskými schody.

Den čtvrtý – římské katakomby a baziliku sv. Pavel za hradbami.

V koleji Nepomuceum jsme potkávali naše biskupy i pana kardinála Vlka.

Den pátý – neděle, mše svatá v chrámu sv. Petra v 10 hod. k ukončení Roku milosrdenství, kterou celebroid sv. otec František. V přímém přenosu tuto mši přenášela ČT 2 i se zavíráním Brány milosrdenství.

Odpoledne přesun na letiště. Celou dobu naší pouti bylo v Římě slunečné počasí, ušli jsme 53km, někdo jistě i více, program byl volný. Odlétali jsme, Řím hlásil 18 stupňů, avšak přilet do Prahy byl studený – pouhé 2 stupně.

Pout' do Říma měla velký duchovní rozměr. Moje modlitby zanechané u římské Brány milosrdenství začaly měnit moji rodinu překvapivě brzy.

Celou pout' organizoval a vzorně o nás pečoval P. Martin Chleborád. Tímto mu děkuji.

Miroslava Jurenková

DON BOSCO A FILOSOF

Jednoho večera se dožadoval rozhovoru s Donem Boscem jistý starý, vznešený pán. Chvilí Dona Bosca pozoroval a pak promluvil:

„Nebojte se mě, důstojný pane, až vám řeknu, že jsem nevěrec a na zázraky nevěřím.“

Don Bosco řekl: „Neznám vás, pane, a ani se neptám, kdo jste. Také vás ubezpečuji, že vás k víře nebudu nutit. Jen jedno mi řekněte: Měl jste tento názor celý život?“

Muž odpověděl: „V mládí jsem věřil, jako věřili mí rodiče a přátelé, ale když jsem začal přemýšlet, opustil jsem náboženství a začal jsem žít jako filosof.“

„A co si myslíte o budoucím životě?“

„Prosím, nevykládejte mi nic o budoucím životě!“ „Jistě uznáte, že můžete někdy onemocnět.“

„To nepochybně, zejména ve stáří.“

„A jistě uznáte, že leckterá nemoc může být i smrtelná.“

„Jistě, vím, že se nemohu vyhnout osudu, který čeká každého smrtelníka.“

„A když přijde okamžik, kdy budete muset opustit tento svět, co uděláte pak?“

„Tehdy zmužile jako filosof nebudu na věci nadpřirozené myslet.“

„A co vám bude překážet, abyste alespoň v posledním okamžiku nemyslel na duši a na věčnost?“

„Nic mi nebude překážet, ale byla by to ode mne velká slabost. A já nechci být zbabělec, to by se mi přátelé vysmáli!“

„Vždyť v tom okamžiku jste na konci svého života a stojí za to, abyste dopřál své duši pokoj.“

„Chápu, ale necítím se tak slabý, abych se natolik ponižil.“

„Pamatujte, že váš život končí a co s vámi bude, když nechcete o posmrtném životě nic vědět? Vy na tu velkou poslední chvíli musíte myslet! Jen krátké okamžiky pozemského života vám zbývají. Řeknu vám to ještě zřetelněji: už vám nezbývá žádná naděje, protože před vámi stojí buď nic – podle vašeho názoru – nebo věčné zatracení podle mínění mého.“

Stařec sklonil hlavu a zamyslel se.

„Vidím, že se mnou mluvíte jako s přítelem. My, filosofové, jsme ještě nedošli tak daleko, abychom si položili tyto dvě možnosti vedle sebe: buď nic, nebo věčné zatracení. To jsou dvě beznadějně ideje! Budu o tom muset přemýšlet.“

Po těchto slovech neznámý muž vstal a při odchodu zanechal Donu Boscovi svou vizitku, na které bylo napsáno: „Viktor Hugo, romanopisec a básník.“ Druhého dne přišel za Donem Boscem znova. Stiskl mu ruku a řekl: „Přemýšlel jsem o vašich slovech a raději uvěřím v nadpřirozený život. Troufám si zemřít v náručí katolického kněze, který odporoučí mou duši Stvořiteli.“

Tehdy bylo Viktoru Hugovi 81 let.

podle „Don Bosco dnes“, č. 2, 2015

Cokoliv jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili...

Naše tři adoptované indické děti Shamir Jaffer, Vijaya Gowda, Varun Naik, jsou stále ještě dětmi a stále ještě potřebují naši pomoc. Postní čas, který prožíváme, je časem příhodným ke skutku milosrdenství. Pomoci můžeme peněžitou částkou, kterou předáme paní ředitelce Charity Barboře Kovářové, nebo P. Františku Masaříkovi, případně vložíme v kostele do pokladničky na poslední lavici.

Zde je část dopisu sestry Marie Goretti, ředitelky Centra sv. Ignáce

Milá paní Kovářová,

Přicházím opět s novinkami o dětech, které podporujete. V letním období si děti na slunci hrály většinou s míčem a bavily se různými vesnickými hrami. Samozřejmě si potřebovaly po tvrdé práci ve škole opravdu odpočinout. V červnu přichází monsunový příval a také začíná nový akademický rok. Děti přicházejí opět do školy odpočaté a plné energie. Svou podporou jim dáváte příležitost studovat, vzdělávat se a naučit se dovednostem potřebným pro život-tímto získávají vědomí hrdosti a jistoty.

Děkuji Vám. Ať Bůh Vám žehná.

Před několika lety se mi stal příhoda, o které bych chtěla vyprávět. Přišla mě požádat o pomoc mladá žena. Opustil ji manžel a s malou dcerkou v šátku byla velmi vystrašená. Dodnes vidím její oči plné bolesti a úzkosti. Říkala, že její dcerka zavinutá do sáří netuší, jak velmi tíživá je situace její matky. Žena nechala dítě zapsat do Programu sponzorování dětí a pak nastala v jejím životě změna k lepšímu. Dívka nyní chodí do školy a její maminka mohla projít kurzem a získat práci. Každé dítě, zařazené do programu adopce, má za sebou pohnutý životní osud.

Ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha se snažíme pozvednout děti i komunitu k lepší budoucnosti. Podporou dětí nám pomáháte v naší misii a pomáháte dělat svět lepším také pro ně.

Jsem šťastná, že Vám mohu sdělit, že Varun Naik jde nyní do 9. stupně naší školy. Děkuji vám za lásku a podporu, kterou mu dáváte.

Věra Hašová

PŘEHLED BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

Kralupy nad Vltavou – kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava

9.4. - Květná neděle – s rytmičným doprovodem

13.4. - Zelený čtvrtek - obřady v **17:30 hod.**

14.4. - Velký pátek – v **8:00 hod.** křížová cesta v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Kralupech n/Vlt., poté možnost přistoupit k svátosti smíření do 12:00 hod.

Jako v předchozích letech, i letos se bude konat křížová cesta také ve Veltruském parku, sraz v **15:00 hod.** u brány do parku. Tentokrát nebude křížová cesta jen pro děti, ale pro všechny, kteří se budou chtít zúčastnit.

17:30 hod. obřady Velkého pátku,

15.4. - Bílá sobota – od **8:00 hod.** možnost adorace u Božího hrobu do 12:00 hod., obřady Bílé soboty – Vigílie ve 20:15 hod.

16.4. - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – bohoslužby jako obvykle

17.4. - Pondělí velikonoční – mše svatá v **9:30 hod.** v Kralupech.

SVÁTOST SMÍŘENÍ bude možnost přijmout před velikonočními svátky také na faře, Chmelova 212 a to v neděli ve dnech 26.3., 2.4., 9.4., od 17:00 a dne 30.3. v 19:30 také v kostele sv. Jana Křtitele ve Veltrusech, kde bude možnost využít přítomnosti i jiného zpovědníka (pomoc přislíbil P. Jiří Čepl z ŘKF Budyně nad Ohří).

BOHOSLUŽBY S RYTMICKÝM HUDEBNÍM DOPROVODEM

9. dubna, 23. dubna, 14. května, 4. června, 25. června.

PŘEHLED FARNÍCH VÝLETŮ

9. dubna, 14. května, 11. června, sraz po mši svaté v 10:30 hod. před kostelem v Kralupech nad Vltavou.

Organizátor Ing. Jan Novák 776 272 685.

KONCERTY ŽUŠ

18.4. v 17:30 – velikonoční koncert žáků ŽUŠ v kostele v Kralupech

15.6. v 17:30 – koncert žáků a učitelů ŽUŠ v kostele v Zeměchách

CO SE VE FARNOSTI CHYSTÁ

23.4. - je plánované žehnání obnoveného křížku na Velké Bučině, čas bude ještě upřesněn

24.4. - v 17:30 hod., bohoslužba slova – u kapličky sv. Jiří v Lobečku

6.5. - pouť za duchovní povolání na Svatou horu – odjezd v 8:00 hod. autobusem od fary, Chmelova 212, Kralupy nad Vltavou

9.6. - Noc kostelů – v 17:30 hod., mše sv. v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské ve Velvarech

29.6. - v 17:30 hod., mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla, Chvatěruby

Přehled hospodaření za rok 2016

Náklady		Výnosy	
nákupy - materiál	336 351,00	tržby z nájmu	632 530,28
elektrina, plyn, voda	51 096,47	úroky	449 657,91
opravy - udržování	658 831,00	sbírky	238 203,00
repre	6 183,00	ostatní	7 919,01
ostatní služby	140 004,75	dary	174 440,00
mzdy	71 496,00	dotace - stát	260 000,00
daně a poplatky	76 819,80	dotace - obce	
dary	28 200,00	dotace - EU	
svépomocný fond	156 936,00		
pojištění	49 588,00		
odpisy	575 526,00		
ostatní	1 797,00		
daň z příjmu	42 370,00		
Náklady celkem	2 195 199,02	Výnosy celkem	1 762 750,20

Nabídka pro lektory

Dne 22. dubna od 9:00 do 13:00 hod, nabízí Pastorační středisko AP možnost absolvovat školení lektorů, které povedou Mgr. Ing. Michal Němeček a MgA. Zuzana Horáková. Součástí programu kurzu je výuka správného přednesu biblických textů a objasnění liturgických předpisů. K účasti jsou zváni všichni, kdo se svou lektorskou službou podílí na slavení mše svaté, i všichni kdo ve společenstvích, ale i soukromě pracují s Božím slovem. Předchozí přihlášení není nutné. Kurz proběhne v kostele sv. Vojtěch, Kolejní 4, Praha 6.

Odešel za nejkrásnějším Králem

V sobotu 25. března jsme se v 11 hodin se ve svatovítské katedrále v Praze rozloučili s kardinálem Miloslavem Vlkem.

Horlivý a obětavý pastýř. Tak charakterizoval papež František zesnulého kardinála Miloslava Vlka (17. 5. 1932 – 18. 3. 2017). Sledoval jeho zápas s nemocí, moc na něj pamatoval v modlitbě a velice hezkým způsobem vyjádřil naději, že zůstane „vlkem“ až do konce.

„Bože, přijmi duši svého pokorného služebníka, kardinála Miloslava Vlka, který dnes po těžké nemoci dobojoval svůj celoživotní zápas za lidskou svobodu a toleranci. Mílo, budeš mi lidsky i duchovně chybět,“ oznámil krátce před polednem jeho nástupce na pražském arcibiskupském stolci kardinál Dominik Duka.

Poslední chvíle Miloslava Vlka na této zemi byly plné pokoje. Lékařka Jana Sochorová zaznamenala jeho poslední srozumitelná slova: „Nejkrásnější král je...“ Na její dotaz: „Kdo?“ odpověděl: „Ježíš na kříži.“

převzato z katolického týdeníku č. 12